

ry of classical Philology), ὑπὸ A. Gudeman καὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Ροδίου τὰ Ἀργοναυτικά (Apollonios de Rhodes. Les Argonautiques) κατὰ μετάφρασιν εἰς τὴν γαλλικὴν, μετὰ σημειώσεων κριτικῶν, γεωγραφικῶν, ἱστορικῶν καὶ ὅσων πινάκων τῶν κυρίων ὀνομάτων, τοῦ H. de la Ville de Mirmont (Bordeau).

Σπουδαῖαι ἀληθῶς καὶ ἐνδιαφέρουσαι ἐγένοντο ἀνακοινώσεις κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 21 δεκεμβρίου τῆς ἐν Ἀθῆναις Γερμανικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς. Ταύτας δὲ ἐποίησαντο ὁ ἐν Ἰνσβρούχ, τῆς Αὐστρίας, παρεπιδημῶν δὲ ἐν Ἀθῆναις, καθηγητὴς κ. E. Reisch περὶ τοῦ Ἡραίου τοῦ Ἀλκαμένους, ὁ κ. von Hiller περὶ ἐπιγραφῶν τῆς Ρόδου, ἐν αἷς μνημονεύονται καλλιτέχναι Ρόδιοι, καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς σχολῆς κ. Δαίρμπελδ περὶ τῶν παρὰ τὴν Ἑνεάκρουτον ἀνασκαφῶν.

— Ὁ *New-York Recorder* προτρέπει βράβετον 25.000 φράγκων τῇ κρατίστῃ συγγραφεῖ περὶ τῶν αἰτίων καὶ τῆς ἀνελέξεως τῆς φθίσεως. Οἱ σοφοὶ καὶ ἱατροὶ τῶν δύο κόσμων προσκλήσθησαν νὰ μετὰσχῶσι τοῦ ἀγώνος.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 16 ἰανουαρίου.

Ἡ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἐκδηλωθεῖσα γενικὴ ὑψώσις τῶν χρεωγράφων ἀνεκόπη αἰφνης ἐκ τοῦ γνωστοῦ πολιτικοῦ ἐπεισοδίου, ὅπερ καίτοι ἀνευ σπουδαίας σημασίας θεωρούμενον, ἐξακολουθεῖ ὅμως σχολιαζόμενον ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ τύπῳ καὶ προκαλοῦν συνεχεῖς ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις ἀνωμαλίας καὶ ἐπιζημίους τῶν χρεωγράφων διακυμάνσεις. Ἐκ τῶν ἡμετέρων τὸ Γενικὸν χρέος ἀνατιμηθὲν σταθερῶς μέχρις 23, 35)40, κατῆλθε προχθὲς μέχρις 23, 23, καὶ ἀνέλαβε μὲν αὐθημερὸν ἀνατιμηθὲν μέχρις 23, 32, ἀλλὰ χθὲς ἐπανῆλθεν αὖθις εἰς τὰ 23, 27. Ἀναλόγους διακυμάνσεις ὑπέστησαν αἱ ὁμολογίαι τῶν Σιδηροδρόμων Ῥωμυλίας, αἱ μετοχαὶ τοῦ Μονοπωλείου καὶ τὸ Ὄσμανιέ. Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἀνευ τοῦ ἐπεισοδίου τούτου ἡ ὑψώσις ἦθελεν ἐξακολουθεῖν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν, καὶ σήμερον θὰ εἶχομεν νὰ σημειώσωμεν ὑψηλότερας τιμὰς τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσῳ ἐπῆλθε τὸ λίαν ἐνθαρρυντικὸν τοῖς χρηματισταῖς θεωρούμενον γεγονός, ἢ ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς Τραπεζῆς ἐλάττωσις τοῦ τόκου τῆς προεξοφλήσεως ἀπὸ 3 εἰς 2 1)2 τοῖς 0)0. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη εἶναι ἀναγκαία συνέπεια τῆς ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς τραπεζαῖς ἐπισωρεύσεως διαθεσίμων κεφαλαίων, μὴ δυναμένων νὰ χρησιμοποιοῦσιν ἔνεκα τῆς ἐπικρατούσης πανταχοῦ καχεξίας τοῦ τε ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας. Ἐν πᾶσι τοῖς εὐρωπαϊκοῖς κράτεσι παρατηρεῖται ἡ κατάστασις αὕτη εἰς πολλὰς ἐμβάλλουσα μερίμνας τὰς διαφόρους κυβερνήσεις καὶ παρέχουσα ἀφορμὴν εἰς σπουδαίας τῶν οἰκονομολόγων μελέτας, προσπαθούντων νὰ ἐξηγήσωσι τοὺς λόγους, ὧν ἔνεκα ἡ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους παρατηρηθεῖσα ἐλάττωσις τῆς τε εἰσαγωγῆς καὶ τῆς ἐξαγωγῆς ἐξηκολούθησε μετὰ μείζονος ἐπιτάσεως καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Ἐπιφυλασόμενοι νὰ γνωστοποιήσωμεν ἐγκαίρως τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταίς τὰ ἐκ τῆς μελέτης τῶν σπουδαίων

οἰκονομολόγων τῆς Εὐρώπης προκύψοντα συμπεράσματα, περιορίζομεθα σήμερον νὰ σημειώσωμεν ὅτι καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην ὁ τραπεζιτικὸς τόκος ὑπῆρξε κατὰ τὸ 1892 κατώτερος ἢ κατὰ τὰ προηγούμενα τρία ἔτη, ἅτινα ὑπῆρξαν ἀξιοσημείωτα διὰ τὴν εὐθηνίαν τοῦ τόκου. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ παραθέτομεν συγκριτικὸν πινάκα τοῦ μέσου ὄρου τοῦ τόκου κατὰ τὰ τέσσαρα τελευταῖα ἔτη ἐν ταῖς κυριώτεραις ἐμπορικαῖς καὶ βιομηχανικαῖς πόλεσι τῆς Εὐρώπης. Κατὰ τὴν ὑπ' ὅψιν ἡμῶν στατιστικὴν ὁ μέσος ὄρος τοῦ τόκου ἐν Λονδίνῳ ἦτο τὸ μὲν 1889 3,56, τὸ δὲ 1890 4,55 κατὰ δὲ τὸ 1891 3,35 καὶ κατὰ τὸ 1892 2,54. Ἐν δὲ Παρίσι τοῖς ἡ ἀναλογία ἦτο τὸ μὲν 1889 3,10, τὸ 1890 καὶ 1891 ἔμεινεν ἀμετάδλντος εἰς τὰ 3, καὶ κατὰ τὸ 1892 ἦτο 2,66. Ἐν Βιέννῃ ἡ ἀναλογία κατὰ τὰ τέσσαρα ἔτη ἦτο περὶ τὰ 4,50, ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ περὶ τὰ 5,50. Ἐν Βερολίνῳ ἦτο τὸ μὲν 1889 3,68, τὸ δὲ 1890 4,38, τὸ δὲ 1891 3,80 καὶ τὸ 1892 3,20. Ἐν Πετρούπολει ἡ ἀναλογία κατὰ μὲν τὰ δύο πρῶτα ἔτη ἦτο 5,80, κατὰ δὲ τὰ δύο τελευταῖα 4,90. Ὁ ἀνώτερος ὄρος τοῦ τόκου παρατηρεῖται ἐν Βουκουρεστίῳ, καὶ μάλιστα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, (τὸ 1892) καθ' ὃ πλὴν τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου, ὁπότε ὁ τόκος ἦτο 5 0)0 κατὰ τοὺς ἄλλους ὁκτὼ μῆνας διτηρήθη ἀμετάδλντος 6 0)0. Ἐπίσης καὶ ἐν Ἰσπανίᾳ ὁ τόκος καθ' ὅλον τὸ λῆξαν ἔτος ἦτο 5 0)0. Περὶ τῆς Πορτογαλλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος δὲν γίνεται λόγος, καθ' ὅσον εὐρίσκονται εἰς ἐξαιρετικὰς οἰκονομικὰς περιστάσεις. Ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ συνήθης τραπεζιτικὸς τόκος διὰ τὰς προεξοφλήσεις ἦτο 7 0)0, ἀλλ' ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ὀθωμανικὴ Τραπεζα ἐχορήγησε δάνεια καὶ μὲ μόνον 3 0)0 ἐπὶ ἐνεχειρίσει χρεωγράφων καὶ διὰ συντόμους προθεσμίας. Τὸ μέτρον τοῦτο τῆς Τραπεζῆς ἐνίσχυσε τὴν ἐπὶ τοῦ ὑψώσῳ τῶν χρεωγράφων κερδοσκοπίαν, ἔδωκε δὲ ἀφορμὴν εἰς τὴν ἑκτακτον εὐθηνίαν τοῦ τόκου τῆς μεταφορᾶς (report) κατὰ τὰς δεκαπενθημέρους ἐκκαθαρίσεις τοῦ χρηματιστηρίου, δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ εἰπώμεν καὶ ὅτι νῦξινσε τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν.

Ἡ ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς Τραπεzaῖς ἐπισωρεύσις τοσοῦτων διαθεσίμων κεφαλαίων ἀποδίδεται εἰς δύο κυριώτερας αἰτίας, τὴν, ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω, γενικὴν καχεξίαν καὶ στασιμότητα τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, καὶ τὴν ἐν τῇ κεντρικῇ καὶ τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ ἀφθονον συγκομιδὴν τῶν διτηρῶν, ἐξ οὗ ὀλίγα σκεπτικῶς ποσὰ ἐδαπανήθησαν πρὸς ἀγορὰν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ὅτι δὲ ἡ ἐλάττωσις τοῦ τόκου τῆς προεξοφλήσεως δὲν εἶναι ποσῶς εὐάρεστος, ἀλλ' οὐδὲ συμφέρουσα, περὶ τούτου οὐδεὶς, νομιζόμεν, δύναται ν' ἀμφιδάλλῃ, διότι εἰς οὐδένα ἀπολύτως συμφέρει ἡ τοιαύτη προσφορά τῶν χρημάτων ἐπὶ γελοιῷ τόκῳ μέχρις 1 0)0 τὸ ἔτος. Οἱ κεφαλαιοῦχοι, οἱ τραπεζίται δυσανασχετοῦσιν εὐλόγως, ὡς μὴ δυνάμενοι νὰ χρησιμοποιοῦσιν ἐπωφελῶς τὰ κεφάλαια αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐμποροὶ καὶ οἱ βιομήχανοι, οἱ ὅποιοι δὲν εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσωσι κεφάλαια ἐπὶ βαρεῖ τόκῳ δυσανασχετοῦσι περισσότερον, καὶ θεωροῦσι δικαίως οἰκτροτέραν τὴν κατάστασιν αὐτῶν. Πολλοὶ φρονοῦσιν ὅτι ἡ ἐλάττωσις τοῦ τόκου συντελεῖ εἰς τὴν αὕξησιν τῆς κερδοσκοπίας ἐν τοῖς χρηματιστη-

ρίους, ἀλλὰ πᾶν τούναντίον συμβαίνει, διότι ἡ μεγαλύτερα κερδοσκοπία καὶ ἐκτασις τῶν χρηματιστικῶν πράξεων τότε εἶναι ζωηρότερα, ὅταν ὑπάρχῃ ζήτησις χρημάτων καὶ ἐπομένως αὐξήσις τοῦ τόκου· ἀλλὰ τὴν θεωρίαν ταύτην ἀποφεύγομεν ν' ἀναπτύξωμεν σήμερον.

Ἡ τιμὴ τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων οὐ μόνον δὲν ἐδελτιώθη, ἀλλὰ καὶ ἐχειροτέρευσε κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην, καθ' ἣν καὶ τὸ συνάλλαγμα ἐν Ἀθήναις εἶχεν ὑπερβῆ τὰ 160, καὶ αἱ μετοχαὶ τοῦ Λαυρίου καὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν διαπραγματεύμεναι ἀξίαι νέαν καὶ σπουδαίαν ὑπέστησαν ὑποτίμησιν. Ἀφορμὴν εἰς τὴν νέαν ταύτην χειροτέρευσιν ἔδωκαν αἱ γενόμεναι μεγάλοι καταναγκαστικαὶ πωλήσεις διὰ λογαριασμὸν τολμηροῦ τινος κερδοσκοποῦ ἀναγκασθέντος νὰ καθωρίσῃ τὴν θέσιν του καὶ ἡ ἀσυνειδήτος κερδοσκοπία γνωστῶν τινῶν ἐν Ἀθήναις προσώπων, πάσης ἐπιλαμβανομένων περιστάσεως, ὅπως καὶ ἐκ τῶν ναυαγίων πορισθῶσι κέρδη. Εἶναι περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ σήμερον ὅσα πολλάκις εἶπομεν καὶ ἐγράψαμεν στιγματίζαντες τὰς ἀκατονομήστους ἐνεργείας τῶν ἐν Ἀθήναις πατριωτῶν, ἀσυνειδήτως ὑπομοχλευόντων τὴν τιμὴν καὶ αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἔθνους. Εὐτυχῶς πᾶσαι αἱ ἐνεργεῖαι αὐτῶν ναυαγοῦσιν οἰκτρῶς, νομίζομεν δὲ ὅτι ἡ προσεχὴς ἐπιτυχία τοῦ ὑπὸ διαπραγμάτευσιν δανείου θὰ θεῖν ὀριστικὸν τέγμα εἰς τὰς ἐνόχους ἀποπείρας τῶν ἐχθρῶν οὐχὶ τοῦ κ. Τρικοῦπη ἀλλὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ μητρὸς, τῆς Πατρίδος. Ἡ ἐσχάτως ἐνεργηθεῖσα παραχώρησις ἐπιδειξίς ἐν Ἀθήναις οὐδένα ἄλλον εἶχε σκοπὸν ἢ τὴν ματαιώσιν τοῦ δανείου ἐκφοβίζονσα τοὺς δανειστάς. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπόπειρα αὐτὴ οἰκτρῶς ἐματαιώθη.

N. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὴν ἐκ τῶν ἑορτῶν συνήθως ἐπικρατοῦσαν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἰανουαρίου ἀεργίαν ὁ βαρὺς καὶ ἀσυνήθης διὰ τὸν πόλιν ἡμῶν χειμὼν παρατείνει. Ἡ γεννηματαγορά εἶνε μᾶλλον σταθερὰ συνειρὰ ὀλίγων φθασμάτων καὶ τῶν ἀγορῶν τῆς κυβερνήσεως εἰς σχετικῶς ὑψηλὰς τιμὰς. Φθασίματα σημειοῦνται 4,000 κοιλὰ ἐκ Ρωμυλίας, 5,000 ἐξ Ἀνατολῆς, 2,000 ἐκ Σινώπης καὶ 1000 ἐξ Ἰνέπόλεως. Τούτων ἐπωλήθησαν τὰ τῆς Ρωμυλίας τῶν κάτω σταθμῶν πρὸς γρ. 8 3/4—9 1/2 κάτω τῆς λίβρας, τῶν ἄνω σταθμῶν πρὸς γρ. 8—8 1/4 κάτω λίβρας, τὰ τῆς Ἀνατολῆς πρὸς γρ. 8 1/4—10 κάτω λίβρας, τὰ τῆς Σινώπης καὶ Ἰνέπόλεως πρὸς γρ. 9—9 1/4—9 1/2 κάτω τῆς λίβρας. Τὰ ὀλίγα σκληρὰ Ρωμυλίας καλοπωλοῦνται πρὸς παράδες 36 1/2—37 1/2 τὴν ὁκάν καὶ εἶνε ζητημένα. Ὀλίγα σκληρὰ Ἀγκύρας ὥραιας ποιότητος ἐπωλήθησαν πρὸς 35 1/2—36 1/2 τὴν ὁκάν. Ὁ ἀραδόσιτος ἐξακολουθεῖ ζητούμενος εἰς τοὺς 21 1/2—21 3/4 παράδες ἢ ὁκὰ χωρὶς πωλητὰς. Κριθή, σίκαλις, βρώμη, καὶ τὰ τρία ἄνευ ἀλλαγῆς εἰς τὰς τιμὰς καὶ ἄνευ πράξεων.

Εἰς τὰ ἄλευρα οὐδεμίαν ἀφίξιν ἔχομεν νὰ σημειώσωμεν τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐνεκα τῶν ἐπικρατουσῶν τρικυμιῶν καὶ χιόνων· ὑπάρχει ἐλλείψις ἀλεύ-

ρων Βάρνης· πιθανῶς ἂν αἱ κακοκαιρίαι ἐξακολουθήσωσι θὰ ὑποστηρυχθῶσιν αἱ τιμαὶ διότι καὶ αἱ παρακαταθῆκαί ἤρξαντο μειοῦμεναι.

Εἰς τὰ ὀσπρια καὶ τοὺς σπόρους ἐργασία δὲν ἐγίνετο· οἱ καναράσποροι εἶνε ζητημένοι καὶ αἱ τιμαὶ τῶν ὑποστηρίζονται.

Εἰς τὰ ἀποικιακὰ εὐρίσκόμεθα ἐν στασιμότητι τιμῶν καὶ ἐργασίας ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν συκοινωνιῶν καὶ τοῦ βαρέος χειμῶνος.

Τὰ ρωσικὰ εἶδη ἐπίσης εὐρίσκονται εἰς ἀκινήσιαν.

Αἱ ἀγοραὶ σιδηρῶν καὶ νηματοῦ φασμάτων ἠδύναντο νὰ θεωρηθῶσιν ὡς κεκλεισμένα τὴν ἐβδομάδα ταύτην, διότι ἀπολύτως ἐργασία δὲν ἐγένετο.

Ἐκ τῶν εἰδῶν τῆς Ἀνατολῆς ἐπωλήθησαν 180 δέματα τιφτίκια πρὸς γρ. 14 1/2—15 1/2. 19 κιβώτια ὀπίου Καρᾶ-Χισᾶρ πρὸς γρ. 100—102. 100 σάκκοι τζεχριά πρὸς γρ. 4 1/4—4 5/8. 13 σάκκοι τραγακάνθου πρὸς γρ. 23 1/2—24 1/2.

Ἐπὶ τῶν περσικῶν ταπήτων σημειοῦνται πωλήσεις 120 μέτρων Χορασάν πρὸς φρ. 18.50 καὶ 450 τεμαχίων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ παλαιῶν Καραπάγ, Σερβάν, Κιρβάν, Σουμάκ ἀντὶ λ. τ. 1,350· ἐκ τῶν τελευταίων ἀφίκοντο 500 τεμάχια.

Ναυλώσεις δὲν ἐγένοντο.

A. Z.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΙΟΥΔΑΪΣΜΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ καὶ τὰ ἐν Ζακύνθῳ συμβάντα κατὰ τὴν Μεγάλην Παρασκευήν, ὑπὸ Φ. Καρρέρ. Ἐν Ζακύνθῳ, τυπογρ. «ὁ Φώσκολος» 1892 8ον σελ. 312.

LE MONASTÈRE DE LEMBOS près de Smyrne et ses possessions au XIIIme siècle ὑπὸ A. M. Fontrier. Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Δελτιοῦ τῆς Ἑλ. Ἀλληλογραφίας τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλ. ἀρχ. σχολῆς. Ἀθήνησι, εἰς 8ον σελ. 380—410.

ΕΣΤΙΑ εἰκονογραφημένα, περιοδικὸν ἐβδομαδιαῖον ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις. Περιεχόμενα τοῦ τεύχους τῆς 10 ἰανουαρ.—Ναυαγίων ναυάγια, διήγημα.—Μία πρώτη ἀγάπη, ποίημα.—Ἡ μικρὰ κόμησσα, μυθιστόρημα Φεγιέ.—Ρώμη.—Ἡ ζωὴ ἐν ἐπαρχίᾳ.—Αἱ παρὰ τὴν Πνύχα ἀνασκαφαί.—Γερμ. ἀρχ. σχολή.—Υγιεία καὶ ὑγιεινή.—Ἀνὰ τὸ ἄστυ.—Σημειώσεις.—Χρονικά.—Ἐντευκτήριον.—Εἰκόνες: Ἡ Σμύρνη.—Τὸ Κολοσσαῖον.—Ἡ Πύλη τοῦ Κωνσταντινου.—Ἀρματοδρομίαι.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ

Ἐν τοῖς ἐπιστημονικοῖς περὶ τῆς μεθόδου τοῦ Doppler-Fizeau σπουδαία ἐγένετο πυτογραφικὴ παραδρομή, παραλειφθεῖσης ἐν τῇ στήλῃ 1η τῆς 247 σελίδος παραγράφου ὅλης, ἥτις προτάσσετο τῆς ἀπὸ τῆς λέξεως «Εὐμεταχειρίστον» ἀρχομένης. Πρὸς διόρθωσιν, ἐν τῇ συνεχεῖ ἀναδημοσιευθήσεται τὸ τελευταῖον μέρος τῆς πραγματείας.

Ὁ ἐπεύθυνος ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Κωνσταντινούπολις—Πέραν

Τυπολιθογραφεῖον ΝΕΟΛΟΓΟΥ.